

انسان در هنگام مرگ عصاره زندگی خود را می چشد

آیت الله جوادی آملی گفت: اگر زندگی انسان زندگی عقلانی باشد مرگ او نیز مرگ عقلانی خواهد بود؛ چرا که مرگ عصاره زندگی است و انسان در هنگام مرگ عصاره زندگی خود را می چشد.

آیت الله جوادی آملی گفت: اگر زندگی انسان زندگی عقلانی باشد مرگ او نیز مرگ عقلانی خواهد بود؛ چرا که مرگ عصاره زندگی است و انسان در هنگام مرگ عصاره زندگی خود را می چشد.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله جوادی آملی در درس اخلاق هفتگی خود در مسجد احمدآباد شهرستان دماوند با تسلیت سالروز وفات حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) به ذکر فضایل آن حضرت پرداخت و بیان داشت: حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) که معاصر امام هادی (ع) بود، مهمترین مطالب اعتقادی و ایمانی خود را به محضر امام زمان خود عرضه داشت و خدمت امام هادی (ع) عرض کرد من عقایدی را به حضور شما گزارش می کنم تا اگر کاستی در آنها وجود دارد مرا راهنمایی کنید که آن حضرت پس از شنیدن عقاید حضرت عبدالعظیم(ع)، ضمن معرفی امامان بعد از خود، عقاید وی را تایید کرد و فرمود دین تو دینی است بر حق لذا بر آن ثابت بمان.

معظم له ادامه داد: این حدیث نشان می دهد انسان باید همواره عقیده خود را بر کتاب و سنت الهی یعنی بر ثقلین عرضه کند تا نواقص و زواید اعتقادی هر کس برای خودش آشکار شود.

وی با بیان روایتی دیگر از امام هادی (ع) اظهار داشت: حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) از امام هادی(ع) نقل می کند که ایشان فرمود هر کس بمیرد و امام زمان خود را نشناخته باشد به مرگ جاهلیت مرده است، این حدیث علاوه بر تاکید بر این نکته که هر کس موظف است امام زمان خود را بشناسد نشان می دهد که جاهلیت مرگ به جاهلیت حیات وابسته است.

وی اذعان داشت: اگر زندگی انسان زندگی جاهلی باشد، مرگ او نیز مرگ جاهلی خواهد بود و اگر زندگی انسان زندگی عقلانی باشد مرگ او نیز مرگ عقلانی خواهد بود؛ چرا که مرگ عصاره زندگی است و انسان در هنگام مرگ عصاره زندگی خود را می چشد؛ اگر شجره حیات ما، شجره طیبه بود طعم شیرین ثمره آن را در هنگام مرگ خواهیم چشید و از این روست که کلینی نقل می کند هیچ لذتی برای انسان مومن شیرین تر از لذت مرگ نیست.

آیت الله جوادی آملی توصیه امام هادی (ع) به حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) را یادآور شد و بیان داشت: عبدالعظیم حسنی(ع) از امام هادی (ع) نقل می کند که یاد و نام ائمه اطهار(ع) در لحظه ای که جان در حال خارج شدن از بدن است به فریاد انسان می رسد؛ لذا انسان تا می تواند باید اسم این ذوات قدسی را تکرار کند و با آنها مانوس شود.

معظم له در فراز دیگری از سخنان خود ابراز داشت: قرآن و عترت هرگز از هم جداشدنی نیست در نتیجه هر فضیلتی برای هر یک از آنها ذکر شود برای دیگری نیز هست؛ لذا همانطور که اگر کسی امام زمان خود را شناخت به مرگ جاهلیت مرده است کسی که قرآن و مفاهیم والای آن را نیز شناسد به مرگ جاهلیت مرده است.

معظم له در بخش پایانی سخنان خود تاکید داشت: انجام کارهای خیر هنگامی ثمر دارد که انسان بتواند در لحظه حضور در محضر ذات اقدس الهی آنها را با خود همراه داشته باشد نه اینکه با انجام برخی اعمال ناپسند همانند ریاکاری و فخرفروشی اعمال نیک خود را تباه سازد در نتیجه مهمترین کار این است که انسان اعمال نیک خود را محفوظ نگه دارد.

وی خاطرنشان کرد: خداوند علاوه بر اجر ده ها برابری که در برابر اعمال نیک ما به ما اعطا می کند، اعمال نیک ما را مانند یک دانه در قلب ما سبز می کند تا از یک سو ایمان در قلب ما ریشه بدواند و از سوی دیگر ثمرات آن از زبان و چشم و دست ما خود را نشان دهد.